

Arrest

nr. 319 236 van 20 december 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HEYVAERT
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 december 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 november 2023 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 302 932 van 8 maart 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gelet op de beschikking van 28 november 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2024.

Gehoord het verslag van de rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. HEYVAERT verschijnt voor verzoeker en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn.

Op 11 september 2023 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

Een vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek leerde dat verzoeker op 21 juli 2023 reeds een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Bulgaarse overheden.

Op 6 november 2023 werd verzoeker gehoord in het kader van de toepassing van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en

instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening).

Op 10 oktober 2023 richtten de Belgische overheden een verzoek tot terugname aan de Bulgaarse overheden.

Op 18 oktober 2023 aanvaardden de Bulgaarse overheden de terugname op grond van artikel 18 (1) b van de Dublin III-verordening.

Op 24 november 2023 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), dit is de thans bestreden beslissing.

Op 22 februari 2024 nam de gemachtigde een beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Deze beslissing beoogde de tenuitvoerlegging van de bijlage 26quater van 24 november 2023. Tegen de beslissing tot terugleiding diende verzoeker op 4 maart 2024 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 302 912 van 8 maart 2024 heeft de Raad deze terugleidingsbeslissing geschorst.

Op 4 maart 2024 diende verzoeker ook een vordering in tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen tegen de thans bestreden bijlage 26quater, hij vorderde de versnelde behandeling van de toen hangende vordering tot schorsing. Bij arrest nr. 302 932 van 8 maart 2024 werd dit beroep bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen door de Raad omdat de Raad bij voormeld arrest nr. 302 912 op dezelfde dag de tenuitvoerlegging van de beslissing tot terugleiding naar de grens met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat van 22 februari 2024 reeds had geschorst. Bijgevolg was de vordering niet langer dringend.

Huidig beroep heeft betrekking op de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) van 24 november 2023. Dit is thans de bestreden beslissing.

Op 11 maart 2024 werd verzoeker vrijgesteld.

Op 8 mei 2024 werd het dossier van verzoeker overgemaakt aan het CGVS en op 18 oktober 2024 werd verzoeker erkend als vluchteling door het CGVS.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad wijst erop dat het niet ter discussie staat dat de Bulgaarse autoriteiten op 18 oktober 2023 aangaven verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker en het terugnameverzoek van de gemachtigde inwilligden.

In casu dient derhalve rekening gehouden te worden met de bepalingen van artikel 29 van de Verordening 604/2013/EU (hierna: de Dublin III-verordening), dat luidt als volgt:

“De verzoeker of andere persoon als bedoeld in artikel 18, lid 1, onder c) of d), wordt overeenkomstig het nationale recht van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, overgedragen van de verzoekende lidstaat aan de verantwoordelijke lidstaat zodra dat praktisch mogelijk is, en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek van een andere lidstaat om de betrokkene over of terug te nemen of vanaf de definitieve beslissing op het beroep of het bezwaar wanneer dit overeenkomstig artikel 27, lid 3, opschortende werking heeft.”

Artikel 29, 2 van de Verordening 604/2013/EU bepaalt verder:

“Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, komt de verplichting voor de verantwoordelijke lidstaat om de betrokkene over te nemen of terug te nemen, te vervallen, en gaat de verantwoordelijkheid over op de verzoekende lidstaat. Indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.”

Bijgevolg was de termijn voor overdracht in principe verstreken op 19 april 2024, eveneens rekening houdende met het bepaalde in artikel 42 van de Dublin III-verordening. In een dergelijk geval gaat de

verantwoordelijkheid over op de verzoekende lidstaat, tenzij verzoeker zou ondergedoken zijn, hetgeen in casu niet blijkt.

Bij beslissing van 18 oktober 2024 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd aan verzoeker ook de hoedanigheid van vluchteling toegekend.

De bestreden beslissing, die stelt dat een ander land verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek tot internationale bescherming, kan om meerdere redenen dus niet langer worden uitgevoerd.

Er blijkt derhalve niet dat verzoeker nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Ter zitting zijn beide partijen het hiermee eens.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van een actueel belang, onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend vierentwintig door:

A. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES